

LETRA E PARË DREJTUAR KISHËS SË KORINTIT

Përshëndetja hyrëse

1 Pali, të cilin Perëndia e thirri të bëhej apostull, dhe vëlla Sostheni, ia drejtojnë këtë letër ²kishës së Perëndisë në Korint. I përshëndetim të gjithë ata që, në lidhje me Jezusin, Mesinë, janë të veçuar dhe të thirrur për të qenë populli i Perëndisë. Përveç kësaj, letra jonë u drejtohet të gjithë atyre që besojnë në Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë të përbashkët.

³Hir dhe paqe me ju nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti!

Falënderim për dhuratën e Perëndisë

⁴E falënderoj vazhdimisht Perëndinë për ju, sepse jua tregoi dashurinë e tij me anë të Jezusit, Mesisë. ⁵Kjo tregohet nga fakti se ju u pasuruan me gjithçka që ju jep bashkësia me Jezusin, Mesinë, me gjithfarë predikimi dhe diturie. ⁶Meqë lajmi për Mesinë u bë themel i patundur i marrëdhënies suaj me Perëndinë, ⁷nuk ju mungon asnjëra nga dhuntitë që jep Shpirti i Perëndisë. E kështu pritni plot siguri që të shfaqet (me kthimin e tij) Jezusi, Mesia dhe Zoti ynë, në madhësinë e tij. ⁸Ai do t'ju ndihmojë, gjithashtu, të qëndroni të patundur në këtë themel gjer në fund, kështu që askush të mos ju paditë për ndonjë gjë Ditën e gjyqit. ⁹Vetë Perëndia ju ka thirrur të jeni të lidhur përgjithmonë me Birin e tij, Jezus Mesinë, dhe Ai e mban fjalën.

Përçarjet në bashkësi

¹⁰Ju bëj thirrje, o vëllezër, në emër të Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë: qëndroni të bashkuar! Mos formoni grupe që luftojnë kundër njëri-tjetrit! Jini të një mendjeje e të një bindjeje! ¹¹Me anë të njerëzve që mblidhen në shtëpinë e Klojes, mora vesh, vëllezër, se mes jush ka grindje. ¹²Ju e dini se ç'dua të them. Njëri thotë : «Unë i takoj grupit të Palit !», kurse një tjetër : «Unë atij të Apolit !» I treti : «Unë atij të Pjetrit !», dhe përsëri një tjetër : «Unë grupit të Mesisë !». ¹³Mos vallë paska disa Mesi ? A vdiq Pali në kryq për ju ? Apo mos u pagëzuat në emër të Palit ? ^{14E} falënderoj Perëndinë që, me përjashtim të Krispit dhe të Gajit, nuk pagëzova asnjë tjetër nga ju, ¹⁵përndryshe në fund do të thoshit se unë u bëra Zoti juaj me anë të pagëzimit ! ¹⁶Po, paskam pasur pagëzuar edhe Stefanën e familjen e tij! Me sa më kujtohet, nuk kam pagëzuar të tjerë.

Shpallja e kryqit

(Ps 29,14; Job 12,17; Ps 19,12; 33,18; 44,25; Jr 9,24)

¹⁷Mesia nuk më ka ngarkuar (kryesisht) me detyrën e pagëzimit, por me shpalljen e lajmit të mirë. Por, në qoftë se e shpall lajmin e mirë me fjalët e urtësisë së thellë, atëherë ia heq vdekjes së Mesisë tërë kuptimin e saj. ¹⁸Dhe me të vërtetë, nuk ka se si të jetë ndryshe; për ata që humbasin, lajmi për shpëtim nëpërmjet flijimit të Mesisë është një absurditet. Por për ne që shpëtojmë, është fuqia e Perëndisë (për shpëtimin tonë). ¹⁹Perëndia tha: *Unë do ta asgjësoj dijen e të diturve dhe do ta bëj të kotë urtësinë e të urtëve.* ^{20E} ku janë filozofët? Ku janë specialistët e Shkrimit të shenjtë? Ku janë diskutuesit e talentuar? Atë që bota mban për urtësi, Perëndia e ka gjykuar si absurditet. ²¹Në të vërtetë, megjithëse urtësia e Perëndisë tregohet në tërë krijesën, njerëzit nuk e njohën me gjithë urtësinë e tyre. Prandaj vendosi t'i shpëtojë me anë të flijimit të Mesisë në kryq – e këtë bota e mban për absurditet – të gjithë ata që e pranojnë këtë lajm. ²²Hebrenjtë kërkojnë mrekulli, kurse grekët filozofi. ²³Por ne shpallim që Mesia, i kryqëzuar, është Shpëtimtar. Për hebrenjtë kjo është blasfemi, kurse për grekët absurditet. ²⁴Por të gjithë ata që Perëndia i thirri (për shpëtim), qofshin hebrenjtë, qofshin johebrenj, gjejnë në Mesinë fuqinë e Perëndisë (për shpëtimin e tyre) dhe dallojnë tek ai urtësinë e tij. ²⁵Perëndia vepron, siç duket, në kundërshtim me «urtësinë e botës», e megjithatë është më i urtë se të gjithë njerëzit. Perëndia tregohet «i dobët», e megjithatë është më i fuqishëm se të gjithë njerëzit.

Mënyra e veprimit të Perëndisë

²⁶Shikojeni veten tuaj, o vëllezër! Cilët thirri Perëndia (për shpëtim)? Vështirë se mund të ndodhet midis jush ndonjë njeri i shkolluar, i fuqishëm ose i nderuar. ²⁷Perëndia zgjodhi pikërisht njerëz të thjeshtë dhe të pafuqishëm për të poshtëruar filozofët dhe të shquarit! ²⁸Ai zgjodhi njerëz të parëndësishëm dhe të përbuzur, të cilët nuk vlejné asgjë para botës, sepse kështu donte t'i asgjësonte ata që gjoja vlejné shumë para njerëzve. ²⁹Askush të mos mburret para Perëndisë. ³⁰Ndërsa ju Perëndia ju ka thirrur që të jeni të lidhur me Mesinë. Kjo është urtësia jonë që vjen nga Perëndia. Nëpërmjet tij ne u pajtuam me Perëndinë. Nëpërmjet tij Perëndia na bëri popullin e vet dhe na çliroi nga fajësia jonë. ³¹Kështu duhet të jetë, siç është shkruar në Shkrimin e shenjtë: *Kush dëshiron të jetë krenar, le të jetë krenar për atë që bëri Zoti.*

Predikimi për Mesinë e kryqëzuar

2O vëllezër, kur isha te ju për herë të parë dhe ju shpalla të vërtetën e fshehur të Perëndisë, nuk e bëra këtë me fjalime madhështore dhe të thella.

²Kisha vendosur të mos ju sillja asgjë përveç Jezusit, Mesisë së kryqëzuar. ³U paraqita para jush si njeri i dobët dhe isha plot frikë e shqetësim. ⁴Fjala dhe lajmi im nuk vepronin me anë të gojëtarisë dhe pasurisë së mendimeve, por sepse Shpirti i Perëndisë ishte në veprim për t'ju bindur me anë të fuqisë së tij. ⁵Kështu, feja juaj nuk themelohet në urtësinë njerëzore, por në fuqinë e Perëndisë.

Shpirti i nje mendimet e fshehta të Perëndisë

(Ps 40,13)

⁶Urtësinë e sjell edhe unë, por për të gjithë ata që janë mjaft të pjekur. Sidoqoftë, unë nuk sjell asgjë që mbahet për urtësi sipas pikëpamjes së botës dhe sundimtarëve të saj, pushteti i të cilëve po mbaron.

⁷Përkundrazi, unë sjell urtësinë e fshehtë të Perëndisë. Perëndia e hartoi planin për të na dhënë pjesë në madhësitinë e tij që para krijimit të botës, por e mbajti atë të fshehtë. ⁸Askush prej sundimtarëve të kësaj bote nuk e mori vesh këtë. Përndryshe, nuk do ta kishin kryqëzuar Zotin, i cili ka të njëjtën madhësi si Perëndia. ⁹Në të vërtetë, thuhet : *Atë që nuk pa syri e nuk dëgjoi veshi, atë që askush nuk e mbante për të mundshme, po atë Perëndia e përgatiti për ata që e duan atë.*

¹⁰Por Perëndia na e ka bërë të njohur fshehtësinë e tij. Shpirti i tij, të cilin na e dha ai, na e tregoi këtë, sepse ky Shpirt përshkon gjithçka, edhe mendimet më të fshehura të Perëndisë. ¹¹Ashtu siç i di mendimet e njeriut vetëm shpirti i tij, ashtu i di mendimet e Perëndisë vetëm Shpirti i Perëndisë. ¹²Por ne nuk kemi marrë shpirtin e kësaj bote, por Shpirtin që vjen nga Perëndia. Prandaj e kuptojmë atë që ka bërë Perëndia për ne.

¹³Për këtë arsye nuk flasim me fjalë të shpikura sipas urtësisë së botës, por me fjalë që na i fut në kokë Shpirti i Perëndisë. Për atë që bën Perëndia, flasim ashtu siç na mëson Shpirti i tij. ¹⁴Njeriu që ka vetëm aftësitë e veta natyrore, hedh poshtë atë që tregon Shpirti i Perëndisë. Për një njeri të tillë kjo është absurditet. Ai nuk është i aftë ta kuptojë atë, sepse gjëra të tilla vlerësohen vetëm me anë të Shpirtit të Perëndisë. ¹⁵Përkundrazi, njeriu që e ka Shpirtin e Perëndisë, mund të ketë depërtim në kuptimin e gjithçkaje, megjithëse depërtimi i tij mund ta hutojë njeriun që nuk e ka Shpirtin. ¹⁶Në të vërtetë, thuhet: *Kush e nje mendimin e Perëndisë ? Kush guxon ta mësojë atë ? E megjithatë ne e kemi mendimin e tij!*

Të gjithë bashkëpunojnë

3Juve, o vëllezër, nuk mund t'ju flisja gjër tani siç mund t'u flas njerëzve që drejtohen nga Shpirti i Perëndisë. Unë isha i detyruar t'ju trajtoja si njerëz që drejtohen nga natyra e tyre e mëkatshme dhe që janë ende fëmijë në jetën besimtare. ²Prandaj ju dhashë të pini qumësht, e jo ushqim të thatë, sepse ende nuk ishit në gjendje ta duronit. Edhe tani nuk mund ta duroni, ³sepse ju jeni ende nën pushtetin e natyrës suaj të mëkatshme. Ju ziheni dhe grindeni me njëri-tjetrin. Kjo provon që ju nuk drejtoheni nga Shpirti i Perëndisë, por veproni si njerëzit e tjerë (që nuk e kanë Shpirtin). ⁴Kur njëri pohon: «Unë jam dishepull i Palit» e një tjetër «Unë jam dishepull i Apolit», a nuk veproni ju si njerëz që nuk e njohin Shpirtin e Perëndisë?

⁵Po kush është Apoli? Ose kush është Pali? Ata janë vetëm bashkëpunëtorë të Perëndisë, nëpërmjet të cilëve ju besuat (në Mesinë). Secili veproi sipas dhuntive që i dha Perëndia. ⁶Unë mbolla, Apoli ujit, por Perëndia e bëri atë të rritej. ⁷Prandaj nuk ka rëndësi kush mbjell ose kush ujit; gjithçka varet nga Perëndia, e cila e bën atë të rritet. ⁸Të dy punojnë bashkë, në të njëjtën punë: ai që mbjell dhe ai që ujit; por Perëndia do ta shpërblejë secilin sipas punës së tij.

Perëndia kërkon llogari

⁹Prandaj ne jemi bashkëpunëtorët e Perëndisë, kurse ju jeni ara e Perëndisë ose ndërtesa e tij. ¹⁰Sipas dhuntisë që më dha Perëndia, unë, si mjeshtër i kujdesshëm, hodha themelin. Të tjerët tani po ndërtojnë mbi të. Por secili le të shikojë si vazhdon ndërtimi ! ¹¹Themeli tashmë është hedhur : Jezusi, Mesia. Askush nuk mund të hedhë themel tjetër. ¹²Dhe ajo që ndërtohet mbi të, nuk do të mbetet e fshehtë. Ajo Ditë ♦ do ta bëjë të dalë në dritë, qoftë ar ose argjend, gur i çmuar, dru, kashtë ose kullmak. ¹³Ditën kur do të caktohet vlera e saj, vepra e secilit do të provohet me zjarr. ¹⁴Në qoftë se ajo që është ndërtuar, i qëndron provës së zjarrit, punëtori do të shpërblehet. ¹⁵Në qoftë se digjet, atëherë punëtori do ta humbasë shpërblimin e tij. Ai vetë, vërtet, do të shpëtojë, por si njeriu që mezi i shpëton zjarrit.

¹⁶A nuk e dini ju se, si bashkësi, jeni Tempulli i Perëndisë dhe se Shpirti i Perëndisë banon në ju ? ¹⁷Në qoftë se ndokush e shkatërron këtë bashkësi, pikërisht atë do ta shkatërrojë Perëndia, sepse Tempulli i përket Perëndisë, e ky Tempull jeni ju!

♦ Dita e Zotit do të jetë koha e përndjekjes dhe e provimit, menjëherë para kthimit të Krishtit.

Asnjë arsye për t'i ngritur njerëzit në qiell

¹⁸Askush të mos mashtrohet : në qoftë se njëri prej jush mbahet si i urtë sipas kriterit të kësaj bote, le të

heqë dorë nga gjithë njohuria e tij, që të bëhet me të vërtetë i urtë. ¹⁹Ajo që njerëzit e mbajnë për urtësi, është marrëzi në sy të Perëndisë. Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Perëndia i zë të urtët në rrjetën e urtësisë së tyre.* ²⁰Gjithashtu thuhet: *Zoti i nje mendimet e të urtëve; e di se ato janë të kota.*

²¹Prandaj askush të mos mburret për njerëzit (as për mësuesin e tij), sepse gjithçka është e juaja: ²²Pali, Apoli, Kefa, bota, jeta, vdekja, e tashmja, e ardhmja! Gjithçka është, vërtet, e juaja, ²³por ju vetë jeni të Mesisë, dhe vetë Mesia është i Perëndisë!

Shërbimi i apostujve

4 Prandaj ju e kuptoni se si duhet të na konsideroni ne apostujt. Ne jemi njerëz që Mesia i vuri në shërbim të tij, që të administrojmë të vërtetat (dikur) të fshehta të Perëndisë. ²Nga një administrator kërkohet që ai të mbetet besnik. ³Nëse unë jam besnik, këtë nuk mund ta vendosni ju. Këtë nuk mund ta vendosë as edhe një gjyq njerëzor. Edhe unë vetë nuk guxoj ta vendos. ⁴Vërtet ndërgjegjja ime është e pastër, por kjo nuk provon se jam pa faj. Gjykatësi im është Zoti. ⁵Mos gjykoni para kohe, para se të vijë ai! Zoti do të nxjerrë në dritë atë që është e fshehtë dhe do të zbulojë mendimet më të fshehta. Atëherë secili do të marrë nga Perëndia lavdërimin që i përket.

Shembulli i apostullit

⁶Vëllezër, kam folur për Apolin dhe për vete. Nga shembulli ynë desha t'ju tregoja se çfarë do të thotë parimi që vijon: «Jo përtej asaj që është e shkruar!». Askush të mos mbahet më i madh dhe të mos e mbështetë mësuesin e tij në kurriz të tjetrit. ⁷Kush të jep të drejtë të jesh mendjemadh? A nuk vjen gjithçka që ke, nga Perëndia? Si mund të mburresh gjoja sikur ti e kishe marrë nga vetvetja? ⁸Por tani u ngopët! Tani u bëtë të pasur! Pa ne, ju tashmë u bëtë mbretër! Në qoftë se po mbretëronit me të vërtetë, edhe ne do të mbretëronim bashkë me ju! ⁹Përkundrazi, siç duket, Perëndia na ka caktuar neve, apostujve, vendin më të fundit. Ne qëndrojmë këtu si kriminelë të dënuar me vdekje në amfiteatër. Jemi në arenë dhe të gjithë na shikojnë, si engjëjt, ashtu edhe njerëzit. ¹⁰Për hir të Mesisë ne jemi të marrë, kurse ju jeni të urtë për shkak të lidhjes suaj me të; ne jemi të dobët, kurse ju të fortë; ju të nderuar, kurse ne të përbuzur. ¹¹Gjer tani nuk ngopemi as me bukë e as me ujë, dhe ecim të veshur me rrecka. Njerëzit na godasin. Ne udhëtojmë pa strehë nga një vend në tjetrin. ¹²Punojmë shumë për të siguruar mjetet e jetesës. Ne bekojmë kur na mallkojnë dhe durojmë kur na përndjekin; ¹³kur na shajnë, u përgjigjemi me fjalë të dashura. Na duket sikur duhet të ngarkohemi me baltën e tërë botës. Deri në këtë çast ne jemi llumi i shoqërisë!

¹⁴Nuk po jua shkruaj këtë që t'ju turpëroj, por që t'ju sjell në rrugë të drejtë. Megjithatë, ju jeni fëmijët e mi të dashur! ¹⁵Edhe në qoftë se kishit, si të krishterë, mijëra edukatorë, ju keni, megjithatë, vetëm një atë! Kur ju solla lajmin e mirë, u bëra ati i jetës, të cilën e keni marrë nëpërmjet Jezusit, Mesisë. ¹⁶Prandaj ju lutem: ndiqeni shembullin tim! ¹⁷Për këtë ju dërgova Timoteun. Si i krishterë, ai është biri im i dashur dhe mund të kem besim tek ai. Ai do t'ju kujtojë për parimet që ndjek unë, dhe për udhëzimet që ju dhashë për jetën tuaj lidhur me Jezusin, Mesinë. Janë po ato që i ngulis kudo në çdo bashkësi.

¹⁸Disa nga ju mburren duke thënë: «Ai vetë nuk guxon të vijë këtu!» ¹⁹Por unë do të vij së shpejti te ju, në dashtë Zoti. Atëherë do të kontrolloj jo vetëm çfarë fshihet pas fjalëve të këtyre mendjemëdhënjeve, por edhe veprat e tyre! ²⁰Në të vërtetë, atje ku Perëndia themelon mbretërinë e tij, kjo nuk ndodh me fjalë të bukura, por si dëshmi e fuqisë së tij. ²¹Çfarë dëshironi më tepër; të vij te ju me thupër apo me dashuri dhe zemërbutësi?

Dënimi i gjaktrazimit

(Dal 12,5; 13,7; Br 16,3; 13,5; 17,7)

5 Para së gjithash duhet t'ju them diçka: Dëgjova se mes jush ka një rast të pabesueshëm incesti. Edhe te paganët nuk lejohet që njeriu të bashkëjetojë me njerikën! ²E ju jeni ende krenarë për «lirinë» tuaj? Më mirë është të tronditeni thellë, të trishtoheni dhe ta përjashtoni këtë njeri nga bashkësia juaj. ³

⁴Unë vetë tashmë kështu kam vepruar. Fizikisht jam larg jush, por shpirtërisht jam mes jush, dhe vendimin tim e kam marrë në pajtim me Jezusin. Kjo tingëllon si vijon: kur të mblidheni dhe të jem mes jush me shpirt, në bazë të pushtetit të Jezusit, Mesisë, ⁵këtë njeri ju duhet t'ia dorëzoni Satanit. Ai do ta zbatojë dënimin e merituar në trupin e tij, që t'i shpëtojë shpirti në Ditën e Zotit.

⁶Ju nuk keni asnjë arsye për të qenë krenarë! Po a nuk e dini se pak tharm fryn mbarë brumin? ⁷Prandaj pastrohuni! Largojeni tharmin e vjetër, që të bëheni brumë i ri. Të tillë jeni edhe ju, pasi edhe Mesia u flijua si qengji ynë i Pashkës. ⁸Të festojmë siç ka hije: jo me bukë nga tharmi i vjetër i mëkatit dhe i poshtërsisë, por me bukë të ndorme të pastërtisë dhe të së vërtetës.

⁹Në letrën time të mëparshme ju kam shkruar të mos keni marrëdhënie me njerëz të pamoralshëm.

¹⁰Natyrisht, nuk kisha parasysh njerëzit që janë jashtë kishës, aq më pak se shkrova për lakmuesit, kusarët e për idhujtarët, të cilët janë jashtë kishës! Përndryshe, do të duhej që të dilnit nga bota!

¹¹Prandaj tani po ju shkruaj me këmbëngulje: ju nuk duhet të keni asnjë marrëdhënie me askënd që

quhet besimtar dhe që është i pamoralshëm, i dhënë pas parasë, idhujtar, shpifës, pijanec ose kusar. Me të tillë njerëz mos hani as bukë! ¹²⁻¹³Ç'më duhet mua të gjykoj ata që janë jashtë kishës; ata do t'i gjykojë Perëndia. Por ju duhet t'u kërkoni llogari atyre që janë anëtarë të kishës së krishterë. Siç thuhet në Shkrimin e shenjtë: *Zhdukini të këqijtë prej mesit tuaj!*

Procese gjyqësore kundër bashkëbesimtarëve

(Zan 2,24)

6 Kur njëri nga ju ka ngritur padi kundër një bashkëbesimtari tjetër, si guxon ai të dalë para gjykatësve të pafe, në vend që të pranojë që të vendoset çështja para kishës? ²A nuk e dini se botën do ta sundojnë besimtarët? A nuk jeni ju të aftë të vendosni për sendet më të vogla? ³A nuk e dini se ne do të sundojmë edhe engjëjt? Po aq më tepër për gjërat e përditshme! ^{4E} ju i lejoni njerëzit që nuk vlejné asgjë në bashkësi të vendosin për gjëra të tilla! ^{5E} them këtë për t'ju turpëruar. A nuk ka ndonjëri prej jush aq dijeni sa të bëhet arbitër në një grindje ndërmjet besimtarëve? ^{6E} pastaj, a duhet që një besimtar të hapë proces gjyqësore kundër një tjetri, madje para të pafeve?

⁷Tanimë është mjaft keq që bëni procese kundër njëri-tjetrit. Përse nuk pranoni që t'ju bëhet padrejtësi? Përse nuk pranoni të mashtroheni? ⁸Në vend të kësaj, ju vetë bëni padrejtësi dhe e mashtroheni njëri-tjetrin e, për më tepër, besimtari besimtarin!

⁹Mendohuni mirë, se Perëndia nuk ka asnjë vend në mbretërinë e tij për ata që bëjnë padrejtësi. Mos e mashtroheni veten! As ata që bëjnë imoralitet, që bëjnë idhujtari, që bëjnë tradhti bashkëshortore ose që kanë marrëdhënie seksuale me dikë tjetër të të njëjtit seks, ¹⁰as vjedhësit, as fajdexhinjtë, as pijanecët, as shpifësit, dhe as hajdutët nuk do të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë. ¹¹E njerëz të tillë kishte edhe midis jush! Por tani ju u pastruat, u bëtë populli i shenjtë i Perëndisë, dhe morët pafajësinë (para gjyqit të tij). Në të vërtetë, ju jeni të lidhur me Jezusin, Mesinë dhe Zotin, dhe morët Shpirtin e Perëndisë sonë.

I tërë njeriu i takon Perëndisë

¹²Ju kundërshtoni: «Kam leje për gjithçka!» Ndoshta, por gjithçka nuk ju sjell dobi! «Kam leje për gjithçka», por kjo nuk duhet të bëhet shkak që diçka të më heqë lirinë. ¹³Mund të thuhet: «Gjellët janë për bark dhe barku është për gjellë!» Por Perëndia do t'u japë fund të dyjave. Trupi ynë nuk ekziston fare për imoralitet, por për Zotin, i cili është edhe Zoti i trupit tonë. ¹⁴Në të vërtetë, ashtu siç e ringjalli nga të vdekurit Perëndia Mesinë, Zotin tonë, ashtu do të na ringjallë ne fuqia e tij për jetën e re.

¹⁵A nuk e dini ju se trupi juaj është një pjesë e trupit të Mesisë? A mund ta lidh unë lirisht me trupin e një prostitute (të një kulti idhujtar)? Kurrën e kurrës! ¹⁶Ju duhet ta dini se njeriu që ka marrëdhënie seksuale me një prostitutë, bëhet me të një trup. Në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Atëherë të dy janë një trup i vetëm.*

¹⁷Por ai që lidhet me Zotin, bëhet me të shpirtërisht një. ¹⁸Ruhuni me çdo kusht nga imoraliteti! Çdo mëkat (tjetër) që bën njeriu, nuk ndikon mbi trupin e vet; por ai njeri që bën imoralitet, bën mëkat kundër trupit, dhe kështu kundër personit të vet. ¹⁹A nuk e dini se trupi juaj është tempull i Shpirtit të shenjtë? Perëndia ju ka dhënë Shpirtin e tij, i cili tani banon në ju. Prandaj ju nuk i takoni më vetvetes. ²⁰Ju jeni bërë pronë e Perëndisë me çmim të lartë! Prandaj nderojeni Perëndinë duke e përdorur siç duhet trupin tuaj.

Po martesë?

7 Tani lidhur me atë që më keni shkruar: «Është më mirë që njeriu të mos martohet fare!» ²Unë, përkundrazi, them: Që të mos bini në imoralitet, secili të ketë gruan e tij dhe çdo grua të ketë burrin e saj. ³Burri të kujdeset për gruan e tij, dhe gruaja t'i jepet burrit të saj. ⁴Gruaja nuk është pronare e trupit të saj, por burri. Gjithashtu, as burri nuk është pronar i trupit të tij, por gruaja. ⁵Mos iu shmangni njëri-tjetrit – përveç me marrëveshje të hiqni dorë përkohësisht nga marrëdhëniet seksuale, që t'i kushtoheni vetëm lutjes. Por pastaj bashkohuni përsëri. Përndryshe ka rrezik që Satani t'ju shpjerë në rrugë të keqe, sepse epshi seksual në ju është shumë i fuqishëm. ⁶Me këto ua përcaktoj detyrat atyre që janë të martuar, por nuk caktoj se të gjithë duhet të martohen. ♦ ⁷Do të doja që të gjithë njerëzit të jenë të pamartuar si unë. Por secili e ka nga Perëndia dhuntinë e tij të veçantë – njëri kështu e tjetri ashtu. ⁸Të pamartuarve dhe vejjshave u them se është mirë që të qëndrojnë si unë. ⁹Por, në qoftë se e kanë të vështirë, le të martohen. Më mirë është të martohen, sesa të digjen nga dëshira të pakënaqura. ¹⁰Ndërsa të martuarit i urdhëroj – jo unë, por Zoti – që gruaja të mos ndahet nga burri – ¹¹por, po ndodhi se u nda nga ai, mos të martohet më ose të pajtohet me burrin – e burri të mos e lërë gruan.

¹²Kjo që po ju them tani, nuk është urdhër i Zotit, por urdhri im: në qoftë se ndonjë besimtar e ka gruan të pafe dhe ajo pranon të jetojë me të, të mos e lërë. ¹³Po ashtu edhe gruaja që e ka burrin të pafë, dhe ai pranon të jetojë me të, të mos e lërë burrin. ¹⁴Një martesë e tillë është nën mbrojtjen e Zotit për shkak të bashkëshortit besimtar ose për shkak të bashkëshortës besimtare. Përndryshe, fëmijët tuaj do të ishin jashtë mbrojtjes së Zotit, kurse në të vërtetë, janë nën mbrojtjen e tij. ¹⁵Po qe se pala jo e krishterë do të ndahet, le të ndahet; i krishteri dhe e krishterja në raste të tilla, nuk janë të lidhur; sepse Zoti na thirri në paqe. ¹⁶Në fund të fundit, çfarë di ti, o grua, nëse do ta shpëtosh burrin? E nga e di ti, o burrë, nëse do ta

shpëtosh gruan?

¹⁷Sa për të tjerët, secili le të vazhdojë të jetojë në atë gjendje civile që është në përputhje me dhuntinë që i ka dhënë Zoti, ashtu siç ishte kur e thirri Zoti. Këtë rregull e caktoj në të gjitha bashkësitë.

¹⁸Për shembull, në qoftë se dikush ishte rrethprerë kur e thirri Zoti, ai nuk duhet të përpiqet ta prishë rrethprerjen e tij. Nga ana tjetër, në qoftë se ishte rrethpaperë kur e thirri Zoti, ai nuk duhet të rrethpriet.¹⁹Për Zotin është njëlloj nëse ai është i rrethprerë ose jo – rëndësi ka që të zbatohen urdhërimet e tij.

²⁰Secili nga ju të qëndrojë në të njëjtën gjendje, aty ku ishte kur e thirri Zoti. ²¹Në qoftë se ishte skllav kur u ktheve në fe, mos u shqetëso për këtë; edhe po qe se fiton lirinë, shfrytëzoje atë për t'i shërbyer Zotit.

²²Ai që ishte skllav kur e thirri Zoti, tani është i lirë, pasi i takon Zotit dhe, në mënyrë të ngjashme, ai që ishte i lirë, kur e thirri Zoti, tani është skllav i Mesisë. ²³Mesia e ka paguar shpërblimin tuaj; mos u bëni skllavër të kritereve njerëzore! ²⁴Secili, o vëllezër, të qëndrojë në gjendjen, në të cilën ishte kur e thirri Perëndia, e ta përmbushë këtë gjendje siç i pëlqen Perëndisë.

²⁵Atëherë, si duhet të sillen të pamartuarit? Nuk kam asnjë urdhër nga Zoti, por po ju këshilloj, si një njeri që Zoti e emëroi apostull me mëshirën e tij, dhe kështu mund të më besoni.

²⁶Pra, duke marrë parasysh krizën e sotme, ♦♦ mendimi im është se është më mirë të mbeteni në gjendjen në të cilën jeni, të pamartuar. ²⁷Në qoftë se je i martuar, mos u ndaj! Në qoftë se je i pamartuar, mos u marto! ²⁸Po edhe në qoftë se martohesh, nuk është mëkat as për vajzën. Unë desha vetëm t'ju shpëtoja nga shqetësimet që i presin bashkëshortët.

²⁹Ju duhet ta dini, vëllezër: kjo kohë (nën sundimin e Satanit) i ka ditët të numëruara. Prandaj udhëzimet që vijnë, vlejné për kohën që na mbetet: ata që janë të martuar, të jenë përbrenda të lirë, sikur të ishin të pamartuar. ³⁰Kush është i trishtuar, të mos robërohet nga trishtimi i tij. Kush është i gëzuar, të mos robërohet nga gëzimi i tij. Ai që blen, të blejë sikur nuk do ta mbante atë që bleu. ³¹Bëjini lirisht punët tuaja të kësaj bote, por mos lejoni që ato të jenë thelbi i jetës suaj! Në të vërtetë, trajta e jashtme e kësaj bote po kalon.

³²Dhe dëshira ime është që të mos kini kokëçarje. I pamartuari kujdeset për punët e Zotit; se si të kënaqë Zotin. ³³E kundërta vlen për të martuarin: ai kujdeset për punët e botës, sepse dëshiron të bëjë atë që i pëlqen gruas. ³⁴Kështu, interesat e tij janë të ndara. Ashtu ndodh edhe me gruan. Në qoftë se ajo është e pamartuar, kujdeset, para së gjithash, për punët e Zotit, që t'i kushtohet plotësisht shërbimit të tij. Por gruaja e martuar kujdeset për punët e botës, sepse dëshiron të bëjë atë që i pëlqen burrit.

³⁵Këto po jua them për t'ju ndihmuar; unë nuk dëshiroj t'ju të ndonjë pengesë në rrugë, por dëshiroj që të jetoni siç i ka hije thirrjes suaj e që t'i kushtoheni pa rezerva shërbimit të Zotit.

³⁶Në qoftë se ndokush mendon se nuk qëndron i ndershëm ndaj së fejuarës së tij, dhe se ajo ka arritur pjekurinë dhe i duhet të jetë patjetër me të, le të bëjë siç ka menduar; le të martohet. Nuk bën mëkat.

³⁷Por ai që ka marrë në zemrën e tij vendim të qëndrueshëm (për t'i shërbyer Zotit pa rezerva), dhe ka vetëkontroll të plotë, duke vendosur të mos martohet me të fejuarën e tij, bën mirë. ³⁸Kështu, pra, ai që martohet me të fejuarën e tij, bën mirë – por ai që nuk martohet, bën edhe më mirë.

³⁹Gruaja është e lidhur derisa ta ketë burrin gjallë; po i vdiq burri, ajo është e lirë; le të martohet me kë të dëshirojë, veçse me të krishterë. ⁴⁰Megjithatë, do të ishte më e lumtur në qoftë se do të qëndronte e pamartuar. Mendoj se këtu ju jap jo vetëm mendimin tim, por edhe vullnetin e Shpirtit të Perëndisë.

♦ fjjf. Po jua jap këtë këshillë si lëshim e jo si urdhër. ♦♦ Ndoshta aludim për luftërat hebraike (66-70) ose ngjarjet që çonin në këto, të cilat do të shihnin fundin e shtetit hebre (periudha e II Tempullit). Ishte një kohë e mundësisë maksimale misionare, cila nuk do të zgjaste. Shumë të krishterë ishin pjesë e grupeve lëvizëse të krijimit të kishave. Gjithçka duhej të ishte në varësi të këtij faktori. Rënia e Jerusalemit ishte "një ditë e Zotit", por jo "Dita e Zotit", ashtu siç u bë.

Mishi i flijuar për nder të idhujve

8 Ju dëshironi të dini se si duhet konsideruar mishi i kafshëve që janë therur si flijim kushtuar idhujve. Siç thuhet, vërtet, «të gjithë ne e kemi njohurinë». Megjithatë, njohuria ♦ e tillë të rrit mendjen.

Bashkësinë mund ta ndërtojë vetëm dashuria. ²Në qoftë se ndokush ka pretendime të tilla, tregon se ende nuk e njeh Perëndinë siç duhet. ³Përkundrazi, kush e do Perëndinë, tregon kështu se e njeh atë, dhe vetë Perëndia e do.

⁴Prandaj, përsa i përket mishit të flijuar për nder të idhujve, «njohuria» na thotë se idhujt nuk kanë ekzistencë të vërtetë dhe se nuk ka hyjni përveç një Perëndie të vetëm, ⁵edhe në qoftë se në qiell dhe në tokë ka fuqi që nderohen si hyjni. Në të vërtetë, ka hyjni të panumërta e fuqi të padukshme, ⁶por për ne ka vetëm një Perëndi: Ati dhe Krijuesi, Autori i gjithësisë dhe qëllimi i ekzistencës sonë. Për ne ka vetëm një Zot, Jezusi, Mesia, me anë të të cilit u krijua gjithçka dhe prej të cilit edhe ne morëm jetën e re.

⁷Por këtë njohuri nuk e kanë të gjithë. Të shumtët ende janë të lidhur nga pikëpamja e tyre e vjetër me anë të forcës së zakonisht. Kur hanë mish të flijuar për nder të idhujve, veprojnë kështu duke menduar se nderojnë në të vërtetë idhullin, të cilit iu kushtua flijimi. Për këtë arsye ata e kanë ndërjegjen të papastër

kur hanë mish të tillë.

⁸Marrëdhënia jonë me Perëndinë nuk varet aspak nga ajo që hamë: ne nuk do të varfërohemi shpirtërisht në qoftë se nuk hamë, dhe as do të pasurohemi shpirtërisht në qoftë se hamë.

⁹Por kujdes që liria jote të mos bëhet shkak i rënies së bashkëbesimtarit më të dobët. ¹⁰Të hamendësojmë se një besimtar me ndërgjegje të dobët të shoh, megjithë «njohurinë tënde», duke ngrënë në tempullin e një idhulli; a nuk do ta nxitë kjo të mendojë se do të ishte mirë që edhe ai të hante ushqim të flijuar për nder të idhujve? ¹¹E kështu, ky besimtar i dobët, vëllai yt (në fe), për të cilin Mesia vdiq, do të rrënohet për shkak të «njohurisë» sate. ¹²Kështu do të mëkatosh kundër Mesisë, sepse mëkaton kundër vëllezërve të krishterë dhe e plagos ndërgjegjen e tyre të dobët. ¹³Prandaj, në qoftë se një ushqim është shkak i rënies së vëllait tim të krishterë, unë nuk do të ha mish kurrë, që të mos shkaktoj rënien e tij.

♦ bëhet fjalë për një interpretim gnostik të krishterimit. Sipas kësaj pikëpamjeje, njohuria (greqisht: gnosis) jep një pavarësi morale, jashtë kategorive të së mirës dhe së keqes.

Pali heq dorë nga të drejtat që i takojnë si apostull

(Br 25,4; 18,3)

9Më merrni për shembull. A nuk jam unë i lirë? A nuk jam unë apostull? A nuk e pashë unë Jezusin, Zotin tonë? A nuk jeni ju pasoja e veprimtarisë sime për Zotin? ²Edhe në qoftë se të tjerët nuk më pranojnë si apostull, ju sigurisht më pranoni. Akreditimi im si apostull jeni ju vetë, sepse ju u bëtë të krishterë nëpërmjet meje. ³Përgjigjia ime ndaj atyre që më gjykojnë është kjo: ⁴Mos vallë nuk kam të drejtë të ha e të pi për shërbimin tim? ⁵Mos vallë nuk kam të drejtë të marr me vete një bashkëshorte të krishterë, ashtu si apostujt e tjerë, vëllezërit e Zotit dhe Pjetri? ⁶A thua se unë e Barnaba nuk jemi të vetmit që duhet të punojmë për jetesën tonë? ⁷Po kush shërbeu ndonjëherë në ushtri me shpenzimet e veta? Kush e mbollti vreshtin pa i shijuar frutat? Kush e ruajti grigjën pa i pirë qumështin?

⁸I referohem vetëm asaj që është përgjithësisht e zakonshme. Edhe në Ligjin hebre thuhet kështu. ⁹Moisiu shkroi: *Mos ia lidh gojën kaut që fshin*. A mos kujdeset Perëndia (vetëm) për qetë? ¹⁰Po a nuk flet ai edhe për ne? Ashtu; këtu është fjala (edhe) për ne. Kush lëvron dhe korr drithin, duhet të shpresojë për një pjesë të prodhimit. ¹¹Unë kam mbjellë mes jush dhurata shpirtërore, farën e lajmit të Perëndisë. Mos vallë kërkoj jashtë mase në qoftë se korr nga ju dhurata natyrore, d.m.th. mjetet e jetesës sime? ¹²Të tjerët i kërkojnë patjetër nga ju! Prandaj e drejta ime është më e fortë.

Megjithatë nuk e shfrytëzoja këtë të drejtë. Përkundrazi, duroj gjithçka, që të mos i vë ndonjë pengesë lajmit të mirë të Mesisë. ¹³Po, a nuk e dini ju se priftërinjtë që janë në shërbim në Tempull, ushqehen me të ardhurat e Tempullit dhe ata që janë në shërbim tek altari i flijimit, e marrin pjesën e tyre nga dhuratat e flijuara? ¹⁴Kështu, Zoti ka caktuar edhe për ne: kush shpall lajmin e mirë, të jetojë prej kësaj veprimtarie. ¹⁵Por unë asnjëherë nuk e shfrytëzoja këtë të drejtë.

Edhe tani nuk po ju shkruaj që ta shfrytëzoj atë nga ana juaj. Më mirë vdes. Këtë lavdërim nuk do të ma marrë askush! ¹⁶Në të vërtetë, shpallja e lajmit të mirë nuk është arsye krenarie për mua, por është detyrë që unë duhet ta kryej; i mjeri unë në qoftë se nuk e transmetoj lajmin e mirë. ¹⁷Në qoftë se do ta bëja këtë me iniciativën time, atëherë mund të prisja një pagë. Por nuk e bëj me iniciativën time – kjo është një detyrë që më është besuar. ¹⁸Nga çfarë përbëhet paga ime? Paga ime është përhapja e lajmit të mirë falas, prandaj heq dorë nga ajo që më përket.

Gjithçka për lajmin e mirë

¹⁹Megjithëse jam i lirë nga çdokush, e bëra veten skllav të të gjithëve, që të fitoj sa më shumë njerëz për Mesinë. ²⁰Kur kam të bëj me hebrenjtë, jetoj si hebre, që t'i fitoj ata. Unë vetë nuk jam më i lidhur me Ligjin hebre; por kur jam me njerëz që ende janë të lidhur me Ligjin, jetoj si ata, sipas Ligjit, që t'i fitoj për Mesinë. ²¹Përkundrazi, kur dëshiroj të fitoj njerëz që nuk jetojnë sipas Ligjit hebre, as unë nuk i përmbahem Ligjit. Kjo nuk do të thotë se e përbuz Ligjin e Perëndisë, por mua më lidh ligji i Mesisë. ²²Kur kam të bëj me njerëz që e kanë besimin ende të dobët, bëhem si ata, që t'i fitoj. Barazohem me të gjithë, që gjithkund të shpëtoj, të paktën, disa prej tyre. ²³E të gjitha këto i bëj për hir të lajmit të mirë, në mënyrë që të marr pjesë në atë që premtan ai.

²⁴Ju e dini se në një garë vrapimi marrin pjesë shumë atletë; por vetëm njëri e fiton garën. Prandaj vraponi që ta fitoni atë! ²⁵Çdo atlet i vë vetes kufizime të mëdha; ai e bën këtë për të fituar kurorën që fishket, ndërsa ne kurorën që nuk fishket. ²⁶Prandaj unë vrapoj me vendosmëri për të arritur i pari në cak. Nuk luftoj si ndonjë që grushton në ajër. ²⁷E godas vetë trupin tim, që ta kem atë plotësisht në dorë. Nuk dëshiroj t'i ftoj të tjerët në garë, që të eliminohem vetë.

Shembull paralajmërues

(Dal 13.21-22; 1.22-29; 16.35; 17.6; Nr 20.11; 14.29-30; 11.4; Dal 32.6; Nr 25.1-18; 21.5-6; 16.41-49; Lev 7.6; Br 32.17,31; Ps 23.1)

10 Ju duhet ta kuptoni, vëllezër, çfarë u ndodhi të parëve tanë në shkretëtirë. Ata të gjithë u drejtuan nga reja dhe kaluan të gjithë nëpër det. ²Ata kishin të gjithë solidarësi me Moisiun me anë të këtyre përvojave. ³Ata hanin edhe të njëjtin ushqim që vinte nga qielli dhe pinin të gjithë të njëjtën pije që ua siguronte Perëndia. ⁴Në të vërtetë, Mesia, Streha e tyre që i përcillte në shkretëtirë, ishte burimi i ushqimit dhe i pijes së tyre. ⁵Megjithatë, Perëndia e mohoi shumicën prej tyre dhe i la të vdisnin në shkretëtirë.

⁶Regjistrimi i këtyre ngjarjeve është bërë për të na paralajmëruar që të mos lakmojmë pas së keqes. ⁷Mos u bëni idhujtarë, si disa prej tyre, siç thuhet në Shkrimin e shenjtë : *Populli u ul për të ngrënë e për të pirë* (në festë për nder të idhullit), *pastaj u ngrit për të vallëzuar* (rreth viçit të artë). ⁸As mos bëni imoralitet, si disa prej tyre ; për një ditë mbaruan njëzet e tre mijë veta. ⁹As mos ta provokuam Zotin, siç e bënë disa prej tyre dhe sharruan prej nepërkash. ¹⁰As mos ngrini krye kundër Perëndisë, siç bënë disa nga ata, dhe engjëlli shfarosës i vrau.

¹¹Të gjitha këto u ndodhën atyre, që ne të nxjerrim mësim prej tyre. Kjo është shkruar për paralajmërimin tonë, sepse jetojmë në kohën e fundit. ¹²Prandaj kini kujdes! Kush mendon të qëndrojë i patundur, të ruhet se mos rrëzohet! ¹³Vështirësitë në të cilat jeni vënë, nuk janë jashtë kufirit njerëzor. Perëndia është besnik. Ai nuk do të lejojë t'u nënshtroheni provave që i tejkalojnë fuqitë tuaja, por, bashkë me provat, do t'ju japë rrugëdalje e forcë për t'u bërë ballë atyre.

¹⁴(Ju luani me zjarrin duke frekuentuar gosti të organizuara për nder të idhujve); prandaj, miqtë e mi, largohuni nga ato! ¹⁵Unë flas me ju si me njerëz të arsyeshëm: gjykoni vetë se ç'po ju them. ¹⁶Mendoni për kupën e darkës së Zotit, për të cilën themi lutjen e falënderimit; a nuk na lidh ajo me gjakun që Mesia derdhi për ne. Mendoni për bukën që ndajmë; a nuk na lidh ajo me trupin e tij? ¹⁷Ajo është një bukë e vetme. Prandaj ne formojmë të gjithë një trup të vetëm, edhe pse jemi shumë, sepse hamë nga një bukë e vetme.

¹⁸Mendoni për kultin e Izraelit të sotëm; të gjithë ata që hanë nga mishi i kafshës së flijuar, lidhen me Perëndinë të cilit i kushtohet flijimi. ¹⁹A nënkuptoj me këtë se mishi i flijuar për nder të idhujve është diçka e veçantë? Ose, a nënkuptoj se idhulli të cilit i kushtohet flijimi, ka rëndësi? ²⁰Jo! Por ajo që flijohet nga adhuruesit e idhujve, nuk i kushtohet Perëndisë, por djajve! E unë nuk dëshiroj që ju të lidheni me djaj.

²¹Ju nuk mund të pini njëkohësisht kupën e Zotit dhe kupën e djajve. Ju nuk mund të hani njëkohësisht në tryezën e Zotit dhe në atë të djajve. ²²A mos mendojmë ta provokojmë Zotin ? Apo mos jemi ne më të fortë se ai ?

Kujdes për bashkëbesimtarin

²³Ju thoni : «Gjithçka është e lejueshme !» Ndoshta. Por jo gjithçka i shërben së mirës. Ju thoni : «Gjithçka është e lejueshme,» por jo gjithçka ndërton bashkësinë. ²⁴Askush të mos kërkojë interesin e vet, por interesin e tjetrit.

²⁵Gjithçka që shitet në treg, hahet lirisht. Nuk ka nevojë të të vritet ndërgjegjja për këtë, as të shqyrtohet prejardhjen e mishit, ²⁶sepse thuhet: *Zotit i takon toka dhe gjithçka që është në të.*

²⁷Edhe në qoftë se një i pafe ju fton në darkë e ju e pranoni ftesën e tij, mund të hani gjithçka që ai ju vë përpara. Nuk ka nevojë ta shqyrtoni prejardhjen e mishit për arsye të ndërgjegjes. ²⁸Vetëm kur dikush ju thotë: «Ky mish iu flijua idhullit», – mos e hani, për arsye të atij që ju kujtoi për këtë, dhe për arsye të ndërgjegjes. ²⁹Nuk kam parasysh ndërgjegjen tuaj, por ndërgjegjen e tij. Përveç kësaj, pse ta gjykojë lirinë time ndërgjegjja e huaj? ³⁰Unë e ha këtë mish duke falënderuar Perëndinë. Askush nuk ka të drejtë të ma mohojë fenë kur ha atë për të cilën mund të falënderoj Perëndinë.

³¹Prandaj them: në qoftë se hani, pini ose bëni ndonjë gjë tjetër, bëni gjithçka për nder të Perëndisë.

³²Jetoni kështu që të mos i bëheni dikujt pengesë për besim, as për hebrenjtë, as për johebrejtë e as për bashkësinë e Zotit. ³³Bëni si unë: unë përpiqem t'u përshtatem të gjithëve. Nuk kërkoj interesin tim, por dobinë e të gjithëve, që ata të shpëtojnë.

11 Ndiqeni shembullin tim, ashtu siç ndjek unë shembullin e Mesisë.

Shkelja e panevojshme e zakoneve

(Zan 1,26-27; 2,18-23; Dal 24,6-8; Jer 31,31-34)

²Ju lavdëroj që më kujtoni gjithnjë dhe u bindeni udhëzimeve që ju transmetova. ³Por duhet t'ju them edhe këtë:

Secili i është nënshtroar Mesisë, ashtu si gruaja burrit; edhe Mesia është nën Perëndinë. ⁴Prandaj kjo është e rëndësishme: në qoftë se një burrë lutet ose profetizon me kokë të mbuluar gjatë shërbesës fetare, kjo vlen si shenjë mospërfilljeje ndaj Mesisë. Kështu ai turpërohet. ⁵Përkundrazi, është shenjë mospërfilljeje ndaj burrit, në qoftë se gruaja e tij «e emancipuar» lutet ose profetizon me kokë të zbuluar gjatë shërbesës fetare. Ajo sillet sikur të ishte grua (e dënuar për kurorëshkelje), me kokë të rruar. ^{6E} po ndodhi që ndonjë grua nuk dëshiron ta mbulojë kokën, le të qethet (e të përjashtohet). A mos është turp për gruan, në qoftë se ajo e qeth ose e rruan kokën ? Kjo është edhe një arsye tjetër për ta mbuluar

kokën.

⁷Përkundrazi, burri nuk ka nevojë ta mbulojë kokën, sepse ai është shëmbëlltyra e Perëndisë dhe pasqyron madhështinë e Tij. Te gruaja pasqyrohet dinjteti i burrit. ⁸Burri nuk u formua prej gruas, por gruaja prej burrit. ⁹Dhe burri nuk u krijua për hir të gruas, por gruaja për hir të burrit. ¹⁰Prandaj gruaja duhet të mbajë një shami koke si shenjë varësie për hir të engjëjve. ♦ ¹¹Megjithatë, në sy të Perëndisë, gruaja varet nga burri, dhe burri varet nga gruaja. ¹²Gruaja, vërtet, u formua prej burrit, por burri lindi prej gruas. E të dy vijnë prej Perëndisë, i cili krijoi gjithçka.

¹³Gjykoni vetë: a ka hije që gruaja të lutet para Perëndisë me flokë të qethur? ♦♦ ¹⁴Po a nuk ju mëson edhe vetë natyra se mashkullit nuk i ka hije t'i lërë flokët e gjatë, ♦♦♦ ¹⁵kurse për femrën kjo i sjell dinjteti? Asaj i dhanë flokë të gjatë, dhe kjo i përgjigjet mbulesës. ♦ ¹⁶Por, në qoftë se ndokush do të grindet me mua për këtë, le ta dijë se as unë e as bashkësitë e tjera nuk pranojmë zakon tjetër.

♦ Engjëjt e pranishëm nuk durojnë mospërfillje. ♦♦ Fjij. me kokë të zbuluar. ♦♦♦ turpërohet sepse duket si femër. ♦ S'ka rëndësi nëse ajo është e martuar apo jo. Vetëm gruaja e martuar duhet të mbulojë kokën, si shenjë varësi nga bashkëshorti i saj. Barasvlerësi i sotëm është unaza martesore, të cilën bashkëshortja "e çliruar" refuzon ta mbajë.

Darka e Zotit

(Mt. 26,26-29; Mk 14,22-25; Lk. 22,14-20)

¹⁷Në çështjen që po vijon, nuk ka dyshim se unë duhet t'ju qorto, sepse mbledhjet tuaja nuk po ju sjellin dobi shpirtërore, por më tepër dëm. ¹⁸Së pari, po dëgjoj – e pjesërisht besoj – se kur bashkoheni në mbledhje, ka mosmarrëveshje. ¹⁹Mes jush duhet të ketë ndasi, që të dalin në shesh ata që janë të krishterë të vërtetë mes jush.

²⁰Tani, kur mblidheni së bashku, në të vërtetë hani jo Darkën e Zotit, ♦ por diçka tjetër. ²¹Secili nxiton ta hajë ushqimin që ka sjellë me vete, para të tjerëve. Si pasojë, dikush mbetet i uritur, kurse tjetri dehet.

²²Përse nuk pini e hani në shtëpitë tuaja? A mos e shfrytëzoni bashkësinë e Perëndisë? A mos i turpëroni ata që nuk kanë strehim tjetër? Çfarë t'ju them? T'ju lavdëroj për këtë? Aspak!

²³Nga Zoti rrjedh mësimi që ju kam transmetuar: natën kur Zoti Jezus iu dorëzua drejtësisë, mori bukën,

²⁴tha lutjen e falënderimit, e theu dhe tha: «Ky është trupi im që flijohet për ju. Bëjeni këtë për të më përkujtuar mua!» ²⁵Po ashtu, pasi u krye darka, mori kupën e tha: «Kjo kupë është besëlidhja e re e Perëndisë që vulozet me derdhjen e gjakut tim. Bëjeni këtë sa herë që të pini nga ajo, për të më përkujtuar mua.»

²⁶Pra, kurdo që ta hani këtë bukë e të pini nga kjo kupë, lajmëroni ♦♦ vdekjen e Zotit, derisa ai të vijë.

²⁷Prandaj, kushdo që e feston Darkën e Zotit me mospërfillje, e përbuz Zotin që u flijua për të. ²⁸Prandaj secili, së pari, të shqyrtojë mirë veten, e vetëm atëherë ta hajë këtë bukë e të pijë nga kjo kupë. ²⁹Kush ha dhe pi pa e dalluar praninë ♦♦♦ e Zotit, i ndjell dënimin vetes. ³⁰Kjo është arsyeja që shumë nga ju janë të dobët dhe të sëmurë, madje edhe shumë vdiqën. ³¹E, pra, po ta shqyrtonim mirë veten, nuk do të dënoheshim. ³²E kur Perëndia na ndëshkon, na edukon, që të mos dënohemi bashkë me botën.

³³Prandaj, vëllezërit e mi, kur të bashkoheni në Darkë, pritni derisa të jeni të gjithë të pranishëm. ³⁴E në qoftë se ndokush është i uritur, të hajë në shtëpi. Përndryshe, me anë të pjesëmarrjes suaj në Darkë, do t'i ndillni vetes dënimin e Perëndisë.

Çështjet e tjera do t'i sqaroj kur të vij.

♦ Në fillim besimtarët mblidheshin në një shtëpi për gostinë e dashurisë (*agape*), ku hanin të gjithë së bashku para Darkës së Zotit, siç e njohim sot. ♦♦ darka e Zotit është «riprodhimi i tablosë» së vdekjes së tij. ♦♦♦ fjij. trupin e Zotit.

Dhuntitë që jep Shpirti i Perëndisë

12 Tani vij te dhuntitë që jep Shpirti i shenjtë.

Ju duhet ta keni të qartë këtë çështje, o vëllezër. ²Kur ishit ende të pafe, keni përjetuar diçka të ngjashme. Ju e dini se si ratë në ekstazë para idhujve të vdekur. ³Prandaj ju duhet të dalloni: kur Shpirti i Perëndisë shtie në dorë ndonjërin, ky nuk mund të thotë: «Mallkuar qoftë Jezusi!» Anasjellas, askush nuk mund të thotë: «Jezusi është Zot!» në qoftë se Shpirti i shenjtë nuk vepron tek ai.

⁴Dhuntitë janë të ndryshme, por ato i ndan një Shpirt i vetëm. ⁵Shërbesat janë të ndryshme, por ato i cakton një Zot i vetëm. ⁶Aftësitë janë të ndryshme, por ato i dhuron të gjitha një Perëndi i vetëm. ⁷Tani veprimtaria e Shpirtit në ne është e përcaktuar për të mirën e të gjithëve. ⁸Njëri merr nga Shpirti aftësinë për të shpallur urtësinë e Perëndisë, tjetri aftësinë për të transmetuar dijen e Perëndisë. ⁹I njëjti Shpirt i jep njërit besim të veçantë, kurse tjetrit fuqi për të shëruar. ¹⁰Shpirti i jep njërit fuqinë për të bërë mrekulli, tjetrit fuqinë për të profetizuar. Edhe tjetrit i jep fuqinë për të bërë dallim ndërmjet asaj që vjen nga Shpirti i Perëndisë dhe asaj që vjen nga shpirtat e këqij. Njërit i jep aftësinë të flasë gjuhë të panjohura; tjetrit i jep aftësinë për t'i shpjeguar këto gjuhë të panjohura. ¹¹Por të gjitha këto i bën një Shpirt i vetëm. Sipas mendjes së Shpirtit, secilit i jepet një aftësi e veçantë.

Një trup i vetëm e shumë gjymtyrë

¹²Bashkësia e Mesisë mund të krahasohet me një trup që ka shumë gjymtyrë. Megjithëse përbëhet nga aq shumë gjymtyrë, trupi është një i vetëm. ¹³Në të vërtetë, ne të gjithë, hebrenj dhe johebrenj, skllëvër dhe të liruar, u bashkuam duke u pagëzuar në një trup, në trupin e Mesisë, me anë të të njëjtit Shpirt, dhe kemi marrë pjesë në të njëjtin Shpirt.

¹⁴Një trup nuk përbëhet nga një pjesë e vetme, por nga shumë. ¹⁵Në qoftë se këmba pohon: «Unë nuk i takoj trupit, sepse nuk jam dora», – a do të thotë kjo se ajo nuk është më pjesë e trupit? ¹⁶Ose në qoftë se veshi pohon: «Unë nuk i takoj trupit, sepse nuk jam syri», – a do të thotë kjo se ai nuk është më pjesë e trupit? ¹⁷Si do të dëgjonte njeriu, në qoftë se do të kishte vetëm sytë? Si do të nuhaste, në qoftë se do të kishte vetëm veshët? ¹⁸Tani Perëndia ia ka caktuar secilit detyrën e tij të veçantë brenda caqeve të trupit. ¹⁹Në qoftë se gjithçka do të ishte e përbërë vetëm nga një pjesë, ku do të ishte trupi? ²⁰Por tani ka shumë pjesë, e të gjitha në një trup të vetëm.

²¹Syri nuk mund t'i thotë dorës: «Nuk kam nevojë për ty!» E kafka nuk mund t'u thotë këmbëve: «Nuk kam nevojë për ju!» ²²Pikërisht pjesët e trupit që duken më të dobëta, janë veçanërisht të rëndësishme. ²³Pjesët që mbahen për të shëmtuara, i veshim me kujdes të veçantë, dhe po ashtu bëjmë me pjesët që ngjallin pakënaqësi. ²⁴Pjesët e tjera nuk kanë nevojë për këtë. Perëndia e ka bashkuar trupin tonë në një njësi dhe ka bërë që pjesët më të vogla të nderohen në mënyrë të veçantë. ²⁵Në të vërtetë, donte që të mos ketë përçarje në trup, por që secila pjesë të kujdeset për tjetrën. ²⁶Kur vuan një pjesë e trupit, vuajnë të gjitha bashkë me të. E kur nderohet një pjesë, gëzohen të gjitha së bashku.

²⁷Ju jeni të gjithë së bashku trupi i Mesisë; secili nga ju është një pjesë prej tij. ²⁸Perëndia ia ka caktuar secilit detyrën e tij të veçantë. Së pari vijnë apostujt, së dyti profetët, së treti mësuesit; pastaj vijnë ata që bëjnë mrekulli, ata që shërojnë, që ndihmojnë, që administrojnë ose që flasin gjuhë të panjohura. ²⁹Të gjithë nuk janë apostuj ose profetë, ose mësues. Secili nuk mund të bëjë mrekulli, ³⁰të shërojë të sëmurët, të flasë gjuhë të panjohura ose t'i shpjegojë ato gjuhë. ³¹Përpiquni për dhuntitë më të larta!

Dashuria

Tani do t'ju tregoj diçka që është më e rëndësishme se të gjitha këto dhunti – fryti i Shpirtit.

13 Po t'i flisja të gjitha gjuhët e njerëzve dhe të dija gjuhën e engjëjve, por po të mos kisha dashurinë (hyjnore), do të isha vetëm një gong që kumbon, ose një daulle që bën zhurmë të madhe. ²Po ta kisha dhuntinë e profecisë e t'i dija të gjitha të fshehtat e Perëndisë e të gjitha dituritë, po të kisha besim për të bërë të pamundurën, por po të më mungonte kjo dashuri, nuk do të isha asgjë! ³Po ta shpërndaja mbarë pasurinë time dhe ta jepja trupin tim të digjej, por po të mos kisha dashurinë, nuk do të më vlente asgjë. ⁴Kush e ka këtë dashuri, është i durueshëm dhe zemërgjerë. Kush e ka këtë dashuri, nuk ka smirë, nuk krekoset dhe nuk hiqet si i madh. ⁵Kush e ka këtë dashuri, nuk sillet pa takt, nuk kërkon interesin e vet dhe nuk inatoset. ⁶Kush e ka këtë dashuri, nuk mban inat; nuk gëzohet kur dikush bën gabim, por kur bën mirë. ⁷Kush e ka këtë dashuri, nuk e braktis tjetrin kurrë, i beson tjetrit për gjithçka dhe vazhdon të shpresojë në të; duron gjithçka me durim të madh.

⁸Kjo dashuri nuk do të kalojë kurrë. Profecitë do të mbarojnë, gjuhët e panjohura do të shuhën, njohuritë e fshehta për Perëndinë do të marrin fund. ⁹Në të vërtetë, njohuria jonë për Perëndinë është e pjesshme, dhe profecia gjithashtu. ¹⁰Por, kur të zbulohet e tërë e Vërteta, atëherë do të mbarojë puna e pjesshme.

¹¹Në fillim, kur isha ende fëmijë, flisja si fëmijë, ndjeja dhe mendoja, gjithashtu, si fëmijë. Por pastaj u bëra njeri i pjekur dhe i flaka gjërat fëmijërore. ¹²Tani për tani shohim vetëm një tablo të paqartë, si në një pasqyrë të turbullt; por atëherë Perëndinë do ta shohim ballë për ballë. Tani po e njohim në mënyrë të papërsosur; atëherë do ta njohim plotësisht, siç na njeh ai tani. ¹³Në këtë jetë kemi tri cilësi të qëndrueshme: besimin, shpresën e dashurinë, por më e madhja ndër to është dashuria.

Për përdorimin e drejtë të dhuntive shpirtërore

14 Prandaj kërkoni ta realizoni këtë dashuri. Nga dhuntitë e dhëna nga Shpirti i shenjtë dëshironi para së gjithash atë të profecisë. ²Kush flet gjuhë të panjohura, nuk flet me njerëz, por me Perëndinë. Askush nuk e kupton. Flet me fjalë të fshehura me anë të veprimit të Shpirtit të shenjtë. ³Por kush profetizon, u flet njerëzve: i edukon, i qorton dhe i ngushëllon ata. ⁴Kush flet gjuhë të panjohura, edukon veten; kurse kush profetizon, edukon tërë bashkësinë.

⁵Do të dëshiroja që të gjithë ju të flitni gjuhë të panjohura, por më tepër do të dëshiroja që të profetizonit. Kjo është më e rëndësishme sesa të folurit e gjuhëve të panjohura, sepse kjo shkon vetëm në dobi të kishës kur ato t'i shpjegojë dikush.

⁶Ç'dobi ju sjell, vëllezër, kur të vij te ju dhe t'ju flas gjuhë të panjohura? Ju keni dobi vetëm kur ju sjell një zbulim ose një njohuri për Perëndinë, profeci ose mësim. ⁷Mendoni për instrumentet muzikore, për një flaut ose një cetër. Kur tingujt nuk dallohen qartë, melodinë nuk mund ta njohë askush. ⁸E në qoftë se borizani nuk jep sinjal të qartë, askush nuk do të përgatitet për luftë. ⁹Po kështu edhe ju, në qoftë se gjuha juaj nuk flet fjalë të kuptueshme, si do të merret vesh ajo që thoni? Fjalë në erë! ¹⁰Në botë ka gjuhë të panumërta: çdo popull ka gjuhën e vet. ¹¹Por në qoftë se unë nuk e kuptoj gjuhën që flitet, njeriu që flet

kështu për mua, është i huaj, ashtu siç jam edhe unë për të.

¹²Kështu është edhe me ju: ju u jepni shumë rëndësi dhuntive të dhëna nga Shpirti; por duhet të përpiqeni për ato që japin ndihmesë në edukimin e kishës. Atëherë nuk do t'ju mungojë asgjë. ¹³Kur një njeri flet gjuhë të panjohura, ai duhet t'i lutet Perëndisë për dhuntinë e shpjegimit të atyre gjuhëve. ¹⁴Kur flet gjuhë të tilla, kështu flet shpirti i tij; ndërsa mendja e tij nuk merr pjesë në këtë, dhe për edukimin e kishës ai nuk jep aspak ndihmesë. ¹⁵Ç'të bëj, pra? Do të lutem me shpirt dhe me mendje. Do të këndoj me shpirt dhe me mendje. ¹⁶Por kur ju e lavdëroni Perëndinë me shpirt, si mund t'i përgjigjet me «Amen» lutjes sate ai që nuk e kupton këtë gjuhë? Ai nuk e di se ç'po thua ti. ¹⁷Tjetri nuk ka asnjë dobi nga kjo, edhe në qoftë se ti thua lutje të bukur.

¹⁸Unë e falënderoj Perëndinë tim, se flas gjuhë të panjohura më tepër se ju të gjithë. ¹⁹Por në mbledhjen e kishës më mirë është të flas dy a tri fjalë të kuptueshme, që të edukohen të tjerët, sesa dhjetë mijë fjalë që nuk i kupton askush.

²⁰Vëllezër, mos mendoni si fëmijë! Në sjelljen tuaj duhet të jeni të pafajshëm si fëmijë, ndërsa në mendjen tuaj duhet të jeni të rritur. ²¹Në Shkrimin e shenjtë Perëndia thotë: *Unë do t'i flas këtij popull në gjuhë të panjohura dhe me anën e gojës së huaj. Por edhe atëherë nuk do të më dëgjojnë.* ²²Pra, të folurit e gjuhëve të panjohura është një shenjë, e cila është caktuar për besimtarët e jo për të pafetë. Me profecinë ♦ është anasjelltas: ajo është një shenjë, jo për besimtarët, por të pafetë.

²³Ta zëmë se mbliidhet mbarë bashkësia e secili fillon të flasë gjuhë të panjohura. Kur hyjnë simpatizuesit ose të pafetë, sigurisht do të pohojnë se ju jeni të çmendur. ²⁴Të hamendësojmë, përkundrazi, se të gjithë profetizojnë. ♦ Atëherë kur hyn një i pafe ose një simpatizues, gjithçka që dëgjon, do ta bindë për mëkatën e tij. Do të detyrohet të japë llogari para të gjithëve. ²⁵Mendimet e fshehura të tij do të dalin në dritë. Do të bjerë përmbys dhe do ta adhurojë Perëndinë duke pranuar: «Perëndia është me të vërtetë mes jush!»

♦ këtu nënkuptohet ushtrimi i dhuntisë së largpamjes.

Rregulli në mbledhjen e kishës

²⁶Vëllezër, ç'del nga kjo për ju? Kur të bashkoheni për shërbesën fetare, secili duhet të japë ndihmesën e tij: njëri këndon një këngë, tjetri sqaron një tekst të Shkrimit të shenjtë, ndërsa një tjetër ka një udhëzim nga Perëndia. Njëri flet gjuhën që i jep Shpirti, kurse tjetri shpjegon përmbajtjen. Por gjithçka duhet të përdoret për edukimin e kishës. ²⁷Në qoftë se fliten gjuhë të panjohura, të flasin dy – të shumtën tre – por edhe këta me radhë, dhe dikush tjetër t'i shpjegojë. ²⁸Në qoftë se nuk ka kush të përkthejë, ai që di të flasë gjuhë të panjohura, le të heshtë në bashkësi dhe të flasë me vete dhe me Perëndinë. ²⁹Lidhur me profetët, të flasin dy ose tre, e të tjerët (me aftësinë për të dalluar shpirtrat) ta vlerësojnë profecinë. ³⁰Ndoshta njëri do të marrë një lajm nga Perëndia në kohën kur tjetri do të jetë duke folur: atëherë i pari le të heshtë. ³¹Të gjithë (profetët) mund të profetizojnë, por me radhë njëri pas tjetrit. Kështu, të gjithë do të mësojnë e do të forcohen. ³²Shpirti i profetit të vërtetë është nën kontrollin e tij kur ai e transmeton lajmin, ³³sepse Perëndia nuk është shkaktues çrregullimi, por paqeje.

Siç është zakoni në të gjitha bashkësitë e krishtera, ³⁴gratë nuk duhet të llomotitin në kohën e shërbesës fetare. Nuk është e lejueshme të flasin (kot), por, siç thuhet në Ligj, të dëgjojnë. ³⁵Në qoftë se dëshirojnë të dinë më saktë për diçka, t'i pyesin burrat e tyre në shtëpi, sepse gruas nuk i ka hije të flasë (kot) në kohën e shërbesës fetare. ³⁶A dëshironi ta kundërshtoni këtë? Mos ndoshta lajmi i mirë lindi në bashkësinë tuaj dhe u përhap në botë së pari nga ju? Apo ka arritur vetëm deri te ju?

³⁷Në qoftë se ndokush mendon se është profet ose i frymëzuar nga Shpirti i shenjtë, ta dijë: ajo që po ju shkruaj, është urdhri i Zotit. ³⁸Kush nuk e pranon, as ai të mos pranohet.

³⁹Prandaj, o vëllezër, lutjuni Perëndisë për dhuntinë e profecisë. Mos e pengoni të folurit e gjuhëve të panjohura, ⁴⁰por të bëhet gjithçka me ndershmëri dhe me rregull.

Ringjallja e Mesisë

(Is 53,5-12; Ps 15,8-12)

15 Vëllezër, dëshiroj t'ju kujtoj lajmin e mirë që ju kam predikuar. Ju e pranuat dhe u themeluar në të. ²Do të shpëtoni me anë të tij në qoftë se mbështeteni tek ai ashtu siç jua kam transmetuar unë. Përndryshe, kot u bëtë besimtarë.

³Ju transmetova atë që kam marrë vetë, d.m.th. si gjënë e parë dhe themelore:

Mesia vdiq për mëkatet tona, në përputhje me profecitë e Shkrimit të shenjtë, ⁴dhe u varros.

Ditën e tretë ai u ringjall nga të vdekurit, siç parathuhej në Shkrimin e shenjtë, ⁵dhe iu shfaq Pjetrit dhe pastaj tërë rrethit të apostujve.

⁶Më vonë e panë më shumë se pesëqind dishepuj; ndërkohe, disa kanë vdekur, por shumica janë ende gjallë. ⁷Pastaj iu shfaq Jakobit dhe në fund (pak para ngritjes në qiell) të gjithë apostujve.

⁸Më në fund m'u shfaq edhe mua, si një të linduri me shumë vonesë. ⁹Unë jam më i vogli ndër apostujt, sepse kam përndjekur bashkësinë e Perëndisë. Prandaj nuk jam i denjë të quhem apostull. ¹⁰Por në saje të mëshirës së Perëndisë u bëra prapëseprapë apostull, dhe ndërhyrja e mëshirshme e tij nuk ishte e

kotë. Gjithashtu, bëra më shumë se të gjithë apostujt e tjerë së bashku. Megjithatë, nuk ishte puna ime; vetë Perëndia veprroi me anën time.

¹¹Nuk ka rëndësi nëse lajmin e mirë jua shpalla unë ose apostujt e tjerë, sepse ne shpallim të njëjtin lajm. Kryesorja është që ju e pranuat atë.

Ringjallja jonë

(Ps 109,1; 8,7; Is 22,13)

¹²Lajmi ynë është ky: Perëndia e ringjalli Mesinë nga të vdekurit. Atëherë si mund të pohojnë disa prej jush se nuk ka ringjallje (trupi)? ¹³Në qoftë se nuk ka ringjallje, atëherë është e pamundur që Mesia të jetë ringjallur. ¹⁴E në qoftë se Mesia nuk është ringjallur, atëherë predikimi ♦ ynë është i kotë, dhe i kotë është edhe besimi juaj. ¹⁵Atëherë edhe ne do të ishim paraqitur si dëshmitarë të rremë për Perëndinë; sepse do të kishim pohuar kundër së vërtetës se ai ringjalli Mesinë. Në qoftë se është e vërtetë që Perëndia nuk do t'i ringjallë të vdekurit, atëherë nuk e ka ringjallur as Mesinë. ¹⁶Në qoftë se nuk ringjallen të vdekurit, as Mesia nuk është ringjallur. ¹⁷E në qoftë se Mesia nuk është ringjallur, i tërë besimi juaj është i kotë. Atëherë ju jeni ende të dënuar me vdekje për shkak të mëkateve tuaja, ¹⁸dhe kush vdiq duke besuar në Mesinë, është i humbur.

¹⁹E në qoftë se besojmë në Mesinë vetëm për jetën e tanishme, atëherë jemi njerëzit më të shkretë.

²⁰Por, në të vërtetë, Mesia u ringjall nga të vdekurit, e kjo na jep garancinë që edhe të vdekurit e tjerë do të ringjallen. ²¹Një njeri i vetëm i sollë vdekjen tërë njerëzimit; po ashtu, një Njeri i vetëm sjell ringjalljen nga të vdekurit. ²²Të gjithë njerëzit i takojnë Adamit, prandaj ata duhet të vdesin; por, në qoftë se ata lidhen me Mesinë, marrin jetën e re.

♦ lidhur me identitetin e Krishtit, ndjesën e mëkateve dhe pavdekshmërinë.

Gjithçka sipas radhës së duhur

²³Por gjithçka ndodh sipas një radhe të caktuar. Si i pari, Mesia u ringjall nga të vdekurit. Me rastin e kthimit të tij do të ringjallen ata që i takojnë atij. ²⁴Pastaj vjen fundi, kur Mesia do t'i asgjësojë të gjitha fuqitë armiqësore dhe t'ia dorëzojë mbretërinë e Perëndisë Perëndisë, Atit. ²⁵Në të vërtetë, Mesia duhet të mbretërojë derisa t'i nënshtrojë të gjithë armiqtë e tij. ²⁶Si armik të fundit do të asgjësojë vdekjen, ²⁷sepse në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Perëndia i ka nënshtuar atij gjithçka*. Tani është e qartë se fjala «gjithçka» nuk përfshin Atë që i nënshtroi të gjitha këto. ²⁸E kur Biri i Perëndisë t'i ketë nënshtuar atij gjithçka, atëherë ai vetë do t'i nënshtrohet Atij që e emëroi Zot të gjithçkaje. Atëherë Perëndia do të jetë i vetmi Zot: do të sundojë drejtpërdrejt mbi të gjitha.

Thirrja për të ardhur në vete

²⁹Mendoni pak: në bashkësinë tuaj ka njerëz që pagëzohen për ata që vdiqën pa u pagëzuar. Çfarë dëshirojnë të fitojnë, në qoftë se të vdekurit nuk ringjallen? Përse atëherë të pagëzohen për ta? ³⁰E përse çdo orë vihem në rrezik të vdekjes? ³¹Aq sa është e sigurt se para Jezus Mesisë, Zotit tonë, krenohem me ju, kaq i sigurt jam çdo ditë ballë për ballë me vdekjen. ³²Në Efes pranova të hyj në një luftë për jetë a vdekje. Në qoftë se nuk do të kisha pasur asnjë shpresë për ringjalljen, gjithë kjo do të kishte qenë një mundim i kotë. Në qoftë se të vdekurit nuk kthehen në jetë, më mirë të mbështetemi në proverbin: *Të hamë e të pimë, se nesër do të vdesim!*

³³Mos e mashtroni veten: «Bisedat e këqija i prishin doket e mira.» ³⁴Ejani në vete dhe jetoni siç i pëlqen Perëndisë. Unë duhet ta them për turpin tuaj: disa nga ju nuk e njohin Perëndinë.

Si duhet përfytyruar ringjallja?

(Is 25,8; Hosh 13,14)

³⁵Por ndoshta ndokush do të pyesë: «Çfarë ndodh kur të ringjallen të vdekurit?» ose «Çfarë trupi do të kenë ata atëherë?»

³⁶Si mund ta bësh një pyetje të tillë? Kur të mbjellësh një farë, më parë, fara duhet të vdesë, që të jetojë bima. ³⁷Ti nuk mbjell bimën e rritur, por vetëm farën, një kokërr gruri ose një kokërr tjetër. ³⁸Por Perëndia i jep secilës farë trupin e bimës, të cilin e caktoi për të. Çdo lloj fare përfshin një formë të veçantë. ³⁹Edhe qeniet e gjalla nuk kanë të njëjtën formë. Njerëzit kanë një formë që ndryshon nga forma e kafshëve, e zogjve dhe e peshqve.

⁴⁰Përveç trupave në tokë, trupa të tillë ka edhe në qiell. Trupat qiellorë kanë një shkëlqim tjetër nga ata tokësorët, ⁴¹edhe ndër to ka ndryshime: dielli ndrit ndryshe nga hëna, hëna ndryshe nga yjet, edhe yjet e veçanta ndryshojnë mes tyre. ⁴²Kështu mund ta përfytyroni ringjalljen e të vdekurve. Kur trupi i vdekur varroset, është i vdekshtëm, por kur ringjallet për jetën e re, është i pavdekshëm. ⁴³Kur trupi i vdekur varroset, është i dobët dhe i shëmtuar; por kur ringjallet për jetën e re, është i fortë dhe i bukur. ⁴⁴Trupi që varroset në tokë, ishte i gjallëruar nga jeta natyrore; por trupi që ringjallet për jetën e re, do të jetë plotësisht i gjallëruar nga Shpirti i Perëndisë. Në qoftë se ka trup natyror, atëherë duhet të ketë edhe trup

të gjallëruar nga Shpirti. ⁴⁵Sepse thuhet: *Adami, njeriu i parë, ishte i gjallëruar nga jeta natyrore.* Përkundrazi, Mesia, me të cilin fillon krijesa e re e Perëndisë, u bë Shpirt jetëdhënës. ⁴⁶Por më parë vjen koha e natyrës, e pastaj koha e shpirtit, e jo anasjelltas. ⁴⁷Adami i parë u krijua nga toka. Adami i dytë erdhi nga qielli. ⁴⁸Njerëzit tokësorë i ngjajnë Adamit tokësor, kurse njerëzit qiellorë i ngjajnë Adamit qiellor. ⁴⁹Tani ne i ngjajmë njeriut që u krijua nga toka. Më vonë do t'i ngjajmë Atij që erdhi nga qielli.

Kur të vijë Mesia...

⁵⁰Vëllezër, kjo është e sigurt: njerëzit prej mishi e gjaku nuk mund të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë. ♦ Një trup i vdekshëm nuk mund të bëhet i pavdekshëm vetvetiu. ⁵¹⁻⁵²Tani po ju them një të fshehtë: ne nuk do të vdesim të gjithë. Kur të bjerë boria e fundit, ne të gjithë do të shndërrohemi. Kjo do të ndodhë sa çel e mbyll sytë. Kur të bjerë boria e fundit, ♦♦ të vdekurit do të ringjallen për jetën e pavdekshme. Por ne që do të jemi ende gjallë, do të marrim një trup të ri. ⁵³Trupi ynë i vdekshëm, i cili i nënshtrohet vdekjes, duhet të shndërrohet në një trup të pavdekshëm, mbi të cilin vdekja nuk ka më asnjë pushtet. ⁵⁴Kur të ketë ndodhur kjo, do të realizohet fjala e profetit: *Vdekja është asgjësuar! Fitorja është e plotë!* ⁵⁵*O vdekje, ku është fitorja jote? Ku është, o vdekje, pushteti yt?*

⁵⁶Pushteti i vdekjes vjen nga mëkati. Por mëkati e ka pushtetin e tij nga Ligji (i shkelur). ⁵⁷Ta falënderojmë Perëndinë që na jep fitoren me anën e Jezusit, Mesisë dhe Zotit tonë!

⁵⁸Prandaj, vëllezërit e mi të dashur, të jeni të qëndrueshëm dhe të patundur në besimin tuaj. Përpiquni me sa të mundeni për Zotin. Ju e dini se Zoti do t'i shpërblejë përpjekjet tuaja.

♦ d.m.th. në formën e saj përfundimtare. ♦♦ për t'i thirrur njerëzit në gjyq (shih Mt 24,31).

Mbledhja e parasë për bashkëbesimtarët

16 Tani vij te mbledhja e parasë për bashkësinë e Jerusalemit. Ju duhet të veproni siç urdhërova bashkësinë e Galatës. ²Çdo të diel ♦ secili nga ju të ndajë vetë sa të ketë mundësi të kursejë, në mënyrë që të mos mblidhen vetëm kur të vij unë. ³Pas ardhjes sime do t'i dërgoj me fletëshoqërim ata që ju i zgjidhni në Jerusalemin, për t'ia dorëzuar ndihmesën tuaj kishës së atjeshme. ⁴Po qe se është më mirë të shkoj edhe vetë, do të udhëtojmë bashkë.

♦ Kjo dëshmon se Kisha e hershme mblidhej të dielën (*jom ahav*) për adhurim (në 20,19.26, Veprat 20,7, Ap 1,10) dhe jo të shtunën (*jom shabbat*)

Planet e apostullit

⁵Do të vij te ju duke kaluar nëpër Maqedoni. Atje do të jem vetëm kalimtar. ⁶Te ju, përkundrazi, dua të ndaloj për një kohë, ndoshta edhe do të dimërojmë. Atëherë ju mund të përgatitni aq sa më nevojitet për vazhdimin e udhëtimit. ⁷Nuk dua t'ju shoh vetëm kalimthi. Shpresoj se, me ndihmën e Zotit, do të qëndroj te ju për ca kohë.

⁸Kam ndër mend të qëndroj në Efes deri për Rrëshajë. ⁹Këtu m'u hapën shumë mundësi për një veprim të suksesshëm, por kam të bëj me shumë kundërshtarë.

¹⁰Në qoftë se vjen Timoteu te ju, kini kujdes që të mos e shkurajoni. Në të vërtetë, edhe ai punon si unë për Zotin. ¹¹Askush të mos e përbuzë. Ju duhet t'i jepni çfarë i nevojitet për vazhdimin e udhëtimit, që të kthehet pa vështirësi tek unë. Po e pres bashkë me vëllezërit e tjerë. ¹²Mjaft e nxita vëllanë Apol të vijë te ju bashkë me vëllezërit (në fe), por ai nuk mund të vendosë për këtë. Do të vijë kur t'i jepet rasti.

Fjalët e fundit dhe përsëndetjet

¹³Rrini zgjuar! Qëndroni të patundur në fe! Kini guxim! Jini të fortë! ¹⁴Bëjeni gjithçka nga dashuria.

¹⁵Ju e dini, vëllezër: Shtjefna dhe mbarë familja e tij ishin besimtarët e parë në Akajë, dhe u vunë tërësisht në dispozicion të kishës për shërbimin e Zotit.

Prandaj ju lutem: ¹⁶Nënshtrojuuni njerëzve të tillë dhe nderojini të gjithë ata që bashkëpunojnë në bashkësi dhe ngarkohen me detyra. ¹⁷Gëzohem për ardhjen e Shtjefnës, të Fortunatit dhe të Akaikut që janë tek unë. Ata më plotësojnë mungesën tuaj. ¹⁸Ata më dhanë zemër, ashtu siç bënë edhe te ju. Prandaj njerëz të tillë duhet t'i nderoni.

¹⁹Ju përsëndetini bashkësitë e provincës së Azisë. Ju përsëndetini shumë Akuila e Priska bashkë me bashkësinë që mblidhet në shtëpinë e tyre. ²⁰Ju bëjnë të fala të gjithë bashkëbesimtarët. Përsëndeteni njëri-tjetrin me puthje vëllazërore.

²¹Të fala me dorën time – Pali. ²²Mallkuar qoftë kush e përbuz Zotin! *Marana-tha* – Eja, Zoti ynë!

²³Qoftë me ju hiri i Zotit, Jezus Mesisë! ²⁴Ju dua të gjithëve! Me anë të Jezus Mesisë jemi të lidhur me njëri-tjetrin.

